

دانشمند از برای مؤثر علم هپولا و موری قائل بود و هجو صور مبکر دخیل از انسان از آن هپولا میباشد پس از اینکه انسان از علاائق دیپوی برسست اصل و مرچشمۀ خود معاودت خواهد نمود و نیز مبکر دنام موجودات هاگل و ظاهر الهی میباشد بک از فضول کتاب حکیم داشتمند که تنکو از طریقۀ حلقت اجسام مادی میباشد مخصوصاً در این فصل کوشش‌های حکیم داشتمند را از برای تحصیل گفت و حقیقت اثناه ملاحظه می‌گذارد عدم قدرت وقوه او را بز از برای تحصیل و گفت آن می‌بینند ابتدا ثابت میباشد که تمام اجسام و موجودات علم حقیقت کرات سیاوه و عیره از بلک عنصر اوی مخصوص انشا و ایجاد شده اند که دو بدو حلقت موجود بوده چه دل از حقیقت موجودات و کرات در این فصلی عیر متأله چیز دیگری موجود نبوده و جز ذات اقدس الهی ذات و حقیقت دیسکری تصور نمیشند چون لانتوسو نتوانست اسم شایسته برای او بسیار کند او را صفات مخصوصه اش بیسان و هری کرد و از دام ناچاری ولاعلاقی او را به نمیتو که معنی عمل محیط هالی میباشد موسوم ساخت و در فصل اول کتابش نویجه مخصوصی برای نمیان این مقاله داشته است

تاشای عجیبی دارد که مرد حکیمی بمردم مبکر دات نزد مقدسی موجود است که مانع نظر اولیه بدل از حلقت تشکیل موجودات و احتمال را داده اسم او را نخداش بلکه اعم او ناشناخته این علمی است که او حلق کرده ایمان و را مسح میکنم بواسطه صفات مخصوصه اش و او را نام پیرم ہ ناؤ (عقل محیط اعلی)

در بک از فضول کتاب (لانتوسو) که توضیح حفیض اشنا را میباشد بیانی در حسوس الوہب قلنه کرده است ولی مأخذ آن عقیده از هندیم گرفته سده عبارت دل که متعلق بهمان کتاب اس عیناً مسطور می‌داریم «تاو و واحد را حلق نمود واحد دور احلق نمود دوست را حلق نموده نام موجودات علم را حلق کرد نام موجودات از نوع افات مأمور است» حاوی نوع دگور میباشد «هیاهو و داشتمند مثل ایشکه این عقیده در چن نازه را شد در همین کتاب گفته است من بکوسم مک انجه و احکمی سابق حکمته اند خلاصه شرح عقاید که در رسالت این داشتمند مسطور است «طریقۀ استدلال و اثبات آن در این کتابه کنچایش ندارد در گفت فلاسفة یومن قبل از ارسسطو عباراتی بسیاری عبارات مملوارة در آن کتاب بیندازی نمایند و نیز در حسوس این عقاید انکتابیک آنکه از عقاید فلاسفه هند دارند آن عقاید را ناسانی خواهند شناخت اصول قواعد عیشه‌ی می که متعلق بر جوهر احجار

ایسوی حاداوند میباشد در آن کتاب نیز بوضیع مفهود مثلاً پیکی از عبارات (لائونسو) که خلی از آهیت نیست از این قرار است (عقل کل ذاتی انس غیر مادی و غیر حادث) و نیز مبکو بد که تمام موجودات بعداً خود مهادت میباشد تبعه تعلقی مذهبان همه نیز موافق مسطور است در همین رساله مرقوم داشته اس است که اشخاصی که معرفت بذات اقدس الهی بینها نگردد آن و نیز بینامند که باید بینها اصلی معاودت نمایند بدینسانه باید چند دفعه پیغام و ذمده شوند؛ اما که معرفت بذات احادیث پیش از تشكیل حلامه اصولی مذهب را در سخناب (لائونسو) حوب ملاحظه میکنیم ملاوه باید حیرت نمود اگر مریدان (لائونسو) مانند سایر مردمان شرق از اصول و فواید مخصوص مطابق فواید منطق شایعی بست آورده اند همانه چی ماقاید مخصوص آن فیلسوف منع و طریقه تشکیل داده آند مثلاً پس از آنکه اعلام کله پرو دکار سد و اعمال حوب را وسیله رسیدن به معاون سرمدی دانستند اثوقت معلوم است که اشخاصی بینها میسوند که مردمان ادان و کم خود را هادی و داده اند میشوند فرق حکمه هایین عقاید (لائونسو) و (گنه بوس) بوده همار چیزهایی است که مدحکور داشتم و حسب چند نفر از گشیش ها و بعضی نویسنده کان دیگر کللت (لائونسو) و حکمای اهل شرق میگویند و مأخذ طریقه عجمی را تشکیل داده اگر این رساله گنجایش داشت که تمام عقاید (لائونسو) را مسطور داریم هر آنکه ناکمال حوبی معلوم بیش که اصول و فواید مذهبیه عیسویان در آن مسطور است ولی فرق که ما طریقه حالیه عیسویان فارغ این است حکمه نیز صاف و مصنوع و حلق و محلوق درست در کلافت حکمای شرق داده نمود اگر چه هر کلمه حکمای عیسوی نیز در مصی موارد حجت اختلاف دیده نمیشود اماکن اگر مطور تحقیق ملاحظه کنیم برخلاف عقاید اهل شرق حقیقت ذات مؤثر و ادله حقیقت مصنوعات نهایی و اختلاف تکمال بدهد حلامه (لائونسو) و حیر از انسان قائل شده روح و جسم همیشه بتألمه خود میگذرد؛ اس بتکمل مرات و حلق خود پردازد و چند دان امواطنت و پردوش خصم خود پردازد ما نکه ممکن است آسمان نایل کردید از ای روی میهمیم که صدور المعلمای او جبل سخت و حس الاجرا است مبکویه که جبل شاهت بستو والعمل های (وابکو) حکمی یونانی دارد ولی گویا ان شیوه نی مانسیت و بدون وجه شیوه میباشد اگر از را مقابله عقاید (استوئی سین) ها بخایند و وجه شباشقش همچ میباشد

بواسطه عباراتیکه دهلا مسطور مبدارم معلوم میشود که آن دستور العمل بكلمات اصلی

مقدس بیز چپلی شیاعت دارد گوید شخص بر هیز کار دلسته نمیشود قلب خود را ماند
 قلب سایر مردم تربیت می نماید با اشخاص بر هیز کار نماید باکال حبی سلوک نهایم ناسی فیان
 خساد القبده ها طوری پاید سلوک نهایم که ناسی داشته باشد بر هیز کار سلوک می نهایم ناسی داده صادق و بیک
 فطرت را مداز روی صداقت و بیک فطرت رفقار نهایم شخص کاده و دروغ گو نماید ها طوری
 رفقار نهایم که با شخص صادق و بیک فطرت رفقار می کنیم شخص بر هیز کار در علم باکال
 راستت زندگی میکند و اگر دعده بخاطر واه دهد از برای اسایش می نوع خود میباشد تمام
 کلمات (لاؤتسو) دارای هیب شریعی و هیب اندازه عشق نامثال واقران خود میباشد
 پدر زاده که شیوه ای طلم دا بکلی حقیر و پست شمرده مریدان و تلامذه او ناگدازه اهمیت مایی
 کلمات میکند که تمام اثرا از ای ای. میباشد حلاسه فلسفه جیی در هیچ موردی ملاح
 حال ملت را فراموش نکرده چون در عصر او مهاده و اغلامات دود مان (چو) ظهور
 پیوست لهذا از سیاست مدن جیلی هرث پیدا نمود و هبشه در رسالت خود مردم را بهبود
 اخلاق و آداب ساده قیامت دعوت میکند که بدان کلمات بدون توف علم کمال بر هیز کاری در
 مردم پیدا میکند شکایات اور این بف کمتر از شکایات (رسو) مصنف در اسوی میباشد
 در صورتیکه در آداب و اخلاق کمال شیوه را بدانهاده و هبشه ورد زماش این است که
 پاید پیشواز طلم دلیستیکه نداشت در زوالی فری و دعاهات متواری گشت رفق که (لاؤتسو)
 بحال مردم پیدا کرده از عبارات دبل معلوم میشود «هر آیه اگر ملب دچار کر- یکی و بدینجی
 شده چیز آن است که ویاد مالیات تحصیل بر او گردیده هر آیه اگر تاکاهداری ملت امر
 مشکلی اسب حیث آن است که هر یک از افراد آن را پیش از اندازه کار دخوع میباشد پس
 حیله هر کسی آن همین هفته میباشد و هر آیه اگر ملت عزیز خود را صو است بجهة آن اسب
 که تحصیل معانی برای او جیلی مشکلی است » حجه تحقیق این مطالب این اسب که فلسفه
 والشند عیناً بدینجی هی مردم را مساهده نموده که تمام بواسطه بی ظلمی امورات حکومی
 میبود کان میکرد که دستور العمل هائی را که داده تخصصاً در حصول دات نادی سرمنشی
 حبی از برای سلطنت کره ارس میباشد چنانکه عیناً در مصل می ام کتاب آن بوشه است که
 بر منش دات نادی لازمه سلطنت سلطنت سلطنت میباشد استعداد همامی و سخ گیری و تندی و رعیت
 را اسیاب بدینجی آنها تصور می کند چاکه میکوید که اینکه از روی ظلم و بندی سلطنت می
 گشید اقدام اشاره موافق ملکه یک روزه خود را نمود (لاؤتسو) باکال میل و رعیت

حدیث سلاح و منافع رجعت را می‌بود زیرا که آنکه بمالات و بدنهای های رعیت داشت و
سلاوه میدانست که بدنهای سلاطین بواسطه تعلق متلقین ورجال اسب که دور سلطان را کفر نه
آند و بزر میدانست که علاج بدنهای سلاطین آسان اسب و لی علاج بدنهای رفایا چیل
مشکل است یکی از گذان (لاوتسو) دا که بزر چیل اهبت دارد دهلا مسطور میداریم
(که که معرفت بحال خود دارد می‌توان کمتر عالم و مسواه است که که خلوگری از صن
خود می‌کند می‌توان کمتر قوی اسب کسی را میتوان کمتر عی انت که مایحتاج و عمر ما مایحتاج
خود را می‌داند چیزی که مخاطر آن می‌باشد کارهای خیلی بزرگ می‌باشد) مورخین چنان
سرگشته نهل می‌باشد که از روی آن میتوان فرمید که صفت اشها (لاوتسو) پیش از اینکه
(کنفیوس) ترقی نماید بهمه حا و سپه بود و هلاوه که کنفیوس است به لاوتسو کمال میل و
وحشت را میداشت و اما سرگذش مذکور از اس قدر اسب پس از اینکه کنفیوس تعریف
و تمجید لاوتسو را در همه حاشیه شنیده میل نمود که آن دانشمند را بسازد پس به محل اوراقه
وار عبادت سخنی او سوال نمود (لاوتسو) در عرصه اینکه حواس میگوید
که کنفیوس را مورد ملامت ساحب و چیزی باوری نداشت که این سوال نی جایود و چه شخص
او در همه حا معروف است یعنی همه کس میداند که از رفقار (کنفیوس) بوری کر
و هنیت استشمام میسود آن رفقار حباب و تلامده او پیشتر سال نخوت و غردو او میشند و
نماید کمتر اسب از دیگر دجیت او پیشتر بخرد مندان و اهل کمال میشند نلاحجه مطالب دبل
را با او اظهار داشت — شخص عاقل میل دارد که محظوظ الاسم و پیام و نشان باشد و
لهم فقط میل نکار و اشتها و مدارد ملکه از آن فرار می نماید چه میداند چیزی که می داشت از او مانع
خواهد بماند اصایع و پندهای خوبی است که بخودمان ناستداد و نیک سرست داده نا هر کس
حوشش پیدا نمی کند بلکه مشغول بتحصیل مواقع و وقایع میسود هر دنیاگیر مساعدت می
کند پندهای خود شوا میگوید و هر وقت که مساعدت نمیکند ساکن میشود همهی است
شخصی که دارای گنج نامه میگرد که آروا یعنی سازد نا اکه آنرا از او نربند هر کسی که
نهایی و پرهیز کار است زهد موشهی و تدبیس یعنی غایب و اعلاق نمی کند که او جبل عاقل
است آنچه را که می نویم بشما گویم همینها بوده — حلاجه حوانی را که (کنفیوس) به
(لاوتسو) داد نکاش اند چون شاکر داش او او سوال نمی فند در حق (لاوتسو)
چی تصور می نماید خوبی که داد این بود — هر آنچه اگر طیور میزند ماهی ها شنا می

گشته و چهار پایان می‌دوند باید تجربه نمود ولی می‌دانم که ماهی را با طور مبکرند چهار پایا
باشه و طهو رواه نیز سوراخ می‌کنند و اما در حصوص ازدها چه طور سواره ناد می‌شود
و باسان می‌رود تهی دام امروز چون (لاؤ تو) راه لافت کردم حلالش مانند حال ازدها
بود بعضی از مودجین به روایت می‌کنند و زی (لاؤ تو) از گنسپوس سوال نمود که آیا (ماهی)
عمل کن با حدرا پیدا کرده اید — در حواب کعب پس و هشت سال است که در صدد
پیدا کردن او می‌ماشم ولی هنوز آن را پیدا نکرده ام و در جیبی (مهاتین) صحبت
دو حکیم مذکور را شکانته ولی ذلماتیرا که (لاؤ تو) در وف مهارت و جداگانه از هنک
دیگر به — گنسپوس الفا نموده دهلا مسطور بداریم شنیده ام که اغشا وقت مرخص
نمودن دوستان آنها را ماعطایا و هدایا مرخص می‌نمایند و شخص عامل در هنگام مرخص
کردن بنا ها جند صحبت حوب بدهد همچنان من عی پسم ولی با کمال حقارت حود را عاقل می
دانم گنسپوس می‌دانست مقصود از صحبت (لاؤ تو) این است که بواسطه بدینه و
خرابی‌های ملکت (لاؤ تو) ازدواج کوش نیز را اخبار کرده پس چون به (هان‌کوان)
منواری شده مجهود و عالم ان محل او را با کمال حوت پیدراست کرد و بعد با اظهار داشت
که هر آنست اگر بخواهد مفوی بتوسد مانع از جبل شها نخواهم شد حال که چیز کوش
نشیب را کرده بچیزهای حیلی مجبه متخول بتوسد کتابی تأثیف نمائید و در آن اصول فواعد
حود را مسطور بدارید اگر این سرگذشت را رسید معلوم بتوسد که فیلسوف مذکور
با کمال حوت ادای تکلیف حود را چود سد از اینکه رسالت حود را تمام نمود متفق‌الاز
گفت و کسی همچند که تکارفه و عکس گنسپوس و مایه حکمای جین (لاؤ تو)
امیر اطوار های قدیم جین را سر منق هوی قرار نمی‌دهد بلکه بجهیز وحه مطالع او مر بوط
به گذارشان و حالات سابقه پیم و تصورات او را حالات مردم کمال اختلاف را دارد هی
چون نصور ائم عبق بر فهم و ادراک نیمی اس و فهم و ادراک در کمال سادگی می‌باشد همکن
اس که در بعضی موارد جبیط کرده باشد یا آنکه مر بدان و تلامده او تحریف در مطالع آن
کرده باشد ولی در هر حال سکی نسب که (لاؤ تو) بیکی از مردمان مزری بوده که در
تریت و تعلیم مردم حیلی کوشیده و نامش در صحنه نارنجی مسطور شده است

» حکم احوالات کنکه اسو که سپس من فیل و داشتند **(کنکه)** —

— **(که پا صدو بیجاه سال قبل از هیلا د طبیعت شده است)** —

د. خصوص ذات اعدس الہی و حسن احلاق مردم دو اعد و اصولی ذکر نمایم که بعثتاج و
انحراف و حوارق عادت بود حکمی که مطرح هدا کرد حواهم صاحب مائند حکم ساق
الذکر اس که از برای پیشرفت جیالات و مقاصد حود دسایس و جبل متنفس نشد از این
روزی فهم که از برای سیاست مس و نیمی و ربات خلق ملتی تصریفات ایرانی که خارج
از حیز عقل و ادراک نباشد بتوبری بیزی که آنها مطلب ما را خوبی می نماید و بهتری
دلیل مدعای ما نیاند بود رفتار و سلوک (کنکه اسو) مبد ناند بلی راست است که قدرت
کامله الہی تصرف در موجودات دارد ولی طریق تصرف ن بدهی سُرچ است که کام کامی بر حسب
مقصبهات زمان سر دهان بیک سرست را از برای هدایت و تعلیم حلق و تحصیل آسایش ایشان
جهوی نماید در رمانیک بن نوع انانه بصرة وجود آمد واسطه این فیل سر دهان با
کمال تربیت شد الفصل بر حسب نو خ چیز که سپس در ماه یازده سال هزار دهم سلطنت
(کنکه وانک) دو ایالت (لو) پا صدو بیجاه و لک ری از هیلا و بیجاه و چهار سال بعد
از (لانتوسو) متولد گش مطابق همین تواریخ داشتند مذکور را اکر جه در ایال **(لوچن**
(لو) تولد یافت لبک هزار معام و بهتری مهی است که در سطح زمین پیدا شده این مرد
دانستند و فقط اسما اتفاقیار سقط الرأس حود شده وانکه بیز اسباب فتحار تمام دودمان
(چلو) گردید و زیرا که معاصر آن دودمان بود مورخین چن میگویند که مأولاده که سپس
بفدازه قدیم دارد که پا پر امیر (هانگی) مرسد و معنی از اعداد او بشورانات غالبه
و سبند پدر آن حکم (چولیانک هو) نام داشت و حکمه بیکده (اسو) را می نمود از
زوجه اولش نه دختر داشت و از زرد دویش بیک پسر مسیب و میهی داشت که پس از چندی
نور گذاشت پس از اینکه در اولین دیوارانه بود آنها دیگر برآمد که دو دیگری یکمود
و انکه وارث حیثی داشته باشد پس از حاره اند (س) دختری نه است، پس از مرد اول دختر
جوان از شوهر حود حواله نمود که طرف بیک (بیکدرو) مسافت نماید
س بر حسب عملی او بید اخباره دهد و در اخبار زوح حم ان اند کام ایزه هالی تصریع و فشاری
نمود تا انکه بواسطه تأثیرات الہی صاحب اولاد شود پس اورده ماه مولی پسری ز شد که

نم اورا کبو (نیه) نگداود چنان‌که حکیم داشتند گاهی بس اسم در گذاشت خود حواند
بینو دعور حین چین که کبر مایل و مستقدم احراز می‌دانند بجهد این حوارق عادات فعل می‌نمایند
که قول از تولد (کنسپوس) سورس و قوع پیدا خود مغلای آن حمله بی‌ای است که جوان
موهومیکه (لبک) نم دارد شعرای حین غالباً در گفت خود نکری از آن می‌نمایند طهور
آن تعالی حوتی می‌نمایند می‌گردید در هنگام تولد این یهلوف در مانع همان شخص دانستند
سنگ پشمی ارتکمش ایرون اورده در روی آن سنگ کلاس دبل مسطور بود
زمیکه ستاره اوال دودمان (جنو) عربه ... می‌نماید طفلی که مانع آن چشمی حاف و هلوی ری
است بدینجا حواهند و پسر از چندی سلطان حتمران خواهند تبدیل بدن اینکه ... ختم را و
متصرفاً ای اورای خود بمحبیل نماید و بزمکویید زمان را ... دواردها در علای خدا او
ملائمه نمودند و پنج پیر مرد در حالت مادر او خمع شدند و پیر در همان اوار صدای موریک
خش لحن و همامی درست هوا بشنیدند و حمامی ارمهش محروم، آهنت موذیکه بعارات
دلیل اینکه مقد (ماکتب آیهان ر تولد پسر مقدس ساد و میرو. است) ظلم، زکر و
که از برای اهل علم و دینه ایهی بوده علامه و آنای در راهی می‌شدند - و داشته
که میان احوالات آنیه او می‌بود اگر در حق من حالات (آنیه) مصو، مطالعه ... و
و غیر معلوم مانده در حخصوص حالت (کنسپوس ایونی در آنکه ندارد هنچی او آها
را دیلا درج نهادم چه بوسیله آن در ره بیست را لای و آدب آنکه حکیم دست می‌نماید
(کبو) بینی حکیم و بینه د و ما سنکه دی اه پایی که از سایر احتمال داشت کمال
اطلاعیش نسبت نداد خوبی بود داد آنکه مادر مادر نبود بجهه ... نزدیکی را انتشارات
دیگر کش احتراز و نادی بود که ... از مسدان و احسان می‌رسد از خود حوده
می‌گرد سلاوه و فار و سنگی ... می‌نماید اگر دحق مردمان را و دیریها ... اهداف داشت
نی انداره ای ای حلوه ... می‌نماید ای ای ای ای ... و لذت ... می‌زند و دعوت را کیوب ای ای ای ... آن
می‌داند که همیشه همیشی بود ... ای ای ای ای ... و لذت ... می‌زند و دعوت را کیوب ای ای ای ... آن
می‌گند بعضی از افراد ... چندی ای ای ای ای ... و لذت ... می‌زند و دعوت را کیوب ای ای ای ... آن
می‌حواده در باغی ... هدیه ای ای ای ای ... و لذت ... می‌زند و دعوت را کیوب ای ای ای ... آن
بزین ... بزند حلاصه نیم هفت سالیک مادر ن می‌زند ... و لذت ... می‌زند و دعوت را کیوب ای ای ای ... آن
در بدد شد که استاد و معلمی خود نمود ... ای ای ای ای ... و لذت ... می‌زند و دعوت را کیوب ای ای ای ... آن

بود حسوز بود که معلم شخصی از رای او لادش مماسیت دارد پیاورد آنها اورا جمهور تخصص
مقدمات بکدرسه عمومی فرستاد و از آن پس اورا (جوئک ۱) نام شهادت‌الله انگلی نگذشت که این
حوالی مرآمد سایر رفقاء و همدرسانش گردید و چون معلمش اورا چنین بجزیره و دارای
هوش ددنا باقی کو شش در تحصیلات و تعلیمات او کرده او را حلیمه و نیز حود قرار داد
که معاونت در کار هایش منهود علمی را که حودش تخصص کرده بود در کال سولت و
آسالی بسایرین نعلم می تبود و از اینجا معلوم می‌شود که این ترتیب از تخصص بواسطه
(جوئک ۲) در چنین مسؤول کشته و از اخفا انسان اسایر نایاب نمایند و عذر حود که حوزه در علیکت چنین
مسؤول و متداول است بالاخره (جوئک ۳) کارهای حلاف و نیام معلمی؛ از این حجه
الحاج مسنا در حالی که ملاحظه و همراهی او سایر رفقاء حود ریز داشت تا اینکه توپات او همراه
جند و رهات ایمان نکردد مدین ترتیب این حوالی بس هفده سالی رسید و هنوز در
تحصیلات حود خازم و جازم بود و چون از معموظاب دو شرحت قدمی چنین اضلاع حاصل
نمود لطف او منعوش او هوی و احراق قدمان گردید در این بر مادرش او را خیبر عود که شبل
پاش نکرد لوس امامتی محظی می‌باشد و دادند بیش امپیار گل‌بیه و شری و قسم حبوبات‌ها و آنکه
گردید نقل و در این سه نسل مردمان متعارف نبود. بر این مردمان وسیع و متعارف نتل
ماشیان کار می‌کنند و چنانی حر رفع نکاپی دارند. این حوالی همیشه در مکان اگمبل کار و
اعتراف بدرختات اعلی بود سلامه (حوئک آسو) (حوئک اسم حاویه اوست) شفیلی که
دو واکنده بود اگرچه موافق نژاد او بود بیول نمود ولی دور از ایکه این نقل بحقاب
سکر. چنان می‌بیاست که در میان این دفن مدول و ملت خدمت می‌کنند و هکمال موافقت
مشغول اس کار در

و د نلک (لو) صور می‌نمودند که نتل سایر نایاب ناید سکه‌ران و ریس اعیان مریر
دمان و من سوران محدود داشته باشد. و آنچه اکه در این داده است راحمه شد دشان را بر ت مدهند زاید بیول
نمود دل این حوالی این ترتیب را مسوح داشته در امورات و . این داشد سه صفا و سپهی
می‌نمود آنکه در روزه از اینندی سپهی صبح پاش از همه در هفت بیم و شری حاضر بودند و در
آنچه رسیدگی کامل باعذیه و اشریه می‌نمود و حوالی رایس عمدان و از حمه حبوبات بود آنها
سپهی داشت که لارمه هر رف و ندیمیعنی و امهم از ما بین حوب و بدانها را از روی دقت یادست
بی‌ورد نه پیلوی سو چند نهراز مردمان که در یاده و اهل حرمه داشت اینکه برای لشیمی

حوزه اجناس اورا گفت نایمند و یک فیقی از برای جنس بکداورد که صریح باش نزند و سود هم از برای مستوی داشته باشد دین ترتیب از مواطیت و رسیدگی دانه در امورات چندی نکذشت که تصویب را که ساق باین در این دسته داشت ممول بود و خود باین معنی که هر قسم از غلبات معدوم و بر طرف گردید پس از اینکه شکلی شخصی حود را افراحت بیداد مسفل بخواهند که از این مسیر جوئی میشود و اگر در حسب اتفاق از مقر شخصی خارج میشد یا معرفت نزد ذار عین اطراف شهر برای اطلاع از اعمال زراثتی و باعفازه ها و دکاری که برخی و گندم و سایر حیوانات بود میرف که رسیدگی نماید از زار عین واصل فلاح از آنجه که زمین بدواً مجهول بیدهد و آنچه که بهترین دشوه است برای حاصه بجز نوادن زمین از هی مطالع مهدیه ذکر که از کتاب ها مدهوم نیاشد تحقیق می نمود و نیز استفسار از محقق مطالع لازمه بکرداری نخواسته شد و بروز و مخافتات نمودن از حشرات الارض و دیگر بکاهداتش حیوبات بدور عیب بر هنر نازماییکه اینها را متدبر حاً بروش برسانند و اینها از راه ترقی و نسل همیعت اجناس از حریم و بروش و هم اینکه از چه راه ممکن است نفع و صریح نماید اطلاع حاصل می نمود — حلاصه عامه مردم حوش شد و مسرور بودند که یک چنین حوانی اشتغال شکالی شخصی داشته باشد ازه که حکم اسما عقلت از کار نمی نماید و چون مختار ماه موقت و همراهی ماهم شهر یانش بیداشت اورامسیوردو عقل و هوشمندی داشتند که از ان بعد این شهادت هم مندی او گردید بالطبع بر سر بوزده سالی مادرش او و بخور نمود که ناصل استهان نماید و از (کل آنکه) را که از طایه فدیه همکلت کوچک (سونک) بود نزوح عود در سال هد او، اولادی عوجد آمد که او را (بیو) نام یاد نداش (لو) چون مطلع از بولد این پسر گردید حواس اطهار حرسندی او قدم این مولود نماید چنان از صاحب منصب حودش، ازد پدر، طفل فرستاد او را نهیک و هنیک نمود و بای صاحب منصب پاکیزه قبیق اعلی داد که برسم هدیه به پدر طفل بر ساد که پس از اینکه طفل یک ماهه شد جنی رپا بد و سلطان هم در آن جنس حاضر ناشد (چوئک تو) این عطیه را با کمال امتنان بذیرفت و مخصوص نادکاری از این انتشار در همان طایه حود پسرش را به (لی) که اسم همین جنس مانی اسما موسوم نموده اند و اینها نام شهر حرسند و حوتوق از رفاقتارهای این حوان شده او را از برای حکوم مشخص داشتند تا آنکه وضع تهدیات بی ابد ازه که در بیلاق واقع میشود و صریح آنچه که متعلق بدو ای و چهار بیانست خواهد و از مطالعه

در باب هوش و دگار این جوان در کارهای شخصیش خلی یویند چنین نتیجه داد که وزیر یادداشت او را منصب مناظم کل صحراء و حکایه و ومه داشت با این اقدام و اسلط هویت انسانه نا اینکه بعضی قرایین را مذموع بدارد و بعضی دیگر را که خود صلاح پیدا نموده بخوبی و مسؤول نمایند (حولک تو) پس پس پست و هفت سالی بود وقتی که مأمور پایی شغل گردید از شهر با تسلام لوازم شغل و مأموریت خود حرکت کرد و در هر هفته که او نوقت می خود ناپل بود که صاحبان مالک را بخواهد و نایشان حجت نکند و مبدأ اختصار انسان را نیشان بهمداد بالاسره از آنها استساز از طبیعت و خواص زمین هایشان می نمود و از مقادیر و صفات مخصوصی که هر ساله میتوانند دست بیاورند از ایشان سؤال میگرد که اگر در کشت و ذرع پیشتر دقت بجایند آیا عضولشان بهتر خواهد شد و پس از اینکه این قبیل «طال» را سؤال نموده بجهولات دایر خود معلوم پیدا شد و حکم راهنمایی هایین میبداد و بعد کامل در اجرای آنها کوشش مینمود و حقیق که ساکنین قری و پیلاتات با از دھنی و خلک دست شکایت و اظهار میگردند جمهوری خلقی ایران می آورد که اگر این هزار و عسرت بر حسب طبیعت بوده است آنرا ارشاد نموده بقدر کفاش معاش ایشان امداد می نمود و اگر برخلاف این صور از خودشان بوده آنها را سر فتش نموده و با آنها می فهمایند که باید رفتارشان را تغییر بدهند و خودشان را اصلاح بجایند بالاخره ایشان را بصیرت می نمود که تکلیف خود را انجام بدهند و از رای ایشان سعایت میگیرند که همین رسانه مندی دائمی ایشان میگردید (خلک تو) حیلی زحمت کشید تا آنکه زمین هایی را کمابدا غرقابی ذرع نصور نموده بودند نکش وزرع بجایند و بنصیرت گردن حکایت نموده ایشان را کامن تکلیف میشود و در میان آنها را تهدید میگرد و همچنین ایشان را میاندو قرض های لازمه بشود حلasse طوری در اعمال اعتماد و احشام مرافت و اشتغال داشت که خود شخصی هر آنکه حرکت میگرد و چویان می نمود و غریب این بود که ساکنین و مساحان کله همداد که نهاد حل امر و زه و نفع بوجه شخص خود را منظور داشته بشد ملکه عزیزی را امام حوت بدارد که غیر عالمه در آن ماند در این صورت غلام و فواید متوجه از زیاد شده بر زیست و آموخت جمعی می یک مادرزاده می خواست و همراهی داشت از افراد افزوده کردند و بزرگ آنها سان زیاد میگردید سمعانی داشت که با در این باب وارد میشد بواسطه خوصله ای اندزاده و ملا یغمبی بیانش تحمل مینمود ولی این زخمها مانع شایع سعادت و خوشبختی رایی او گردید در این مدد چهار هال که او اشغال

بان شغل بروزت داشت اوصاع بصر امکانی تغییر نموده بده جا حاصل بخیز گردید که همان
 بواسطه گرسنگی ترقی نموده و رادعین فارغهای احوال ذندگی می نمودند
 درس پست و چهار سالیک (حولک آسو) پیش تمام اعیان و اماهی پسندیده و منظور نظر گردید
 در شرف این بود که بناصیب و درجات طالیه که مزاواری و لیاق شحمی او را داشت
 منصب گردد هر آن حیان مادرش این چهل سالگی فوت ہو دل بر حسب آداب و رسوم
 سابقه چنانکه اصر و زه اهر مرسوم و معمول است که این از مرک پدر و مادر اولاد باشد رس
 از کار مکد و (حولک آسو) هم چوب اگهه داری نز قوانین ساده مینمود و مخصوص آنچه
 واکه از قدیم الایام مرسوم بوده است محروم بشمارد هندا چنانی در منزل مادر نآید که شرابط
 تمریت و احترام مرک مادرش را بھائی آورد این از انحصار تشریفات لازمه مقرر داشت که عش
 مادرش را حمل نموده در جلس جسد پدرش که دارد و همچو یک گف که انتخابی که در هنکام
 بدانشان منعقد و منتفی بوده در حین تفات هم باشد از یکدیگر مفارق ہے بیند ملاخره
 آنها را پہلوی پنجه کر دفن نمودند اهواریکه شوهر نسبت مشرق و زوجه طرف غرب سردا
 بطرف شمال و بایها بمس خوب و بدانشان را در بناء جبوامات دو تابو های عکسی که نخسته
 هایش بقدر چهار شست بطری داشت جای دادند و برای اینکه نامدی این بدمهای مسند شود آن
 تابوت هارا بیک روغن اندو نموده و در روی بیک خطمه زمین لندی فرار داده بودند
 که هریکما مثیل بیک نبیه کوچکی شده بود این ترتب از تشریفات محاله داشت نامنجه که دو
 آن زمان معمول بود بنا بر آنکه مرسوم مساقرون سایه در این باب دندرو جام سوچ نمده بود و رس
 برا آرد بود که مردمان مرد کالشان را در بیک قطمه زمین آمیز زمی که هنور شکافته شده و دس نخورد بود
 دفن و بای احتمله دس از از جند روزی عر اداری کرده تشریفات عالم هم گردید این فلت احترام
 لبیت بزرگان چنان مایه سخنوار و مساد احلاقی شده بود که مخصوصاً در هر بن ایام
 و قسمای ملوك الطوايی خود را بکی مطلق الهم این نمودند بدین اینکه اندک ححال و شرمساری
 از صادران دیه بیهود و هر کو بحسب رسم های خود را پنهان نموده پنهان نموده از احتمله بیک
 بیهود زیادی از مردمان بی اعتمانی بفرماید و از ترجیح و خیط مرائب مبداء آن و سلطان
 هم در این باب اعتمانی نماید که حکومت هر چهارمحی جهات احاظه در این باب بیهود (حولک آسو)
 هم نموده مصروف بدفع اینکوه حالات و عادات فرمده نمود و مصمم شد که نامن کس که بحسب
 میگردید از این راه سخن نگوید چون بی نوع انسان اشرف مخلوقات و اعظم و خود دان است

عام اجر آن که عبارت دهد فرد غرور اس اشخاص باند لایق احترامات فوی احاده میباشد و در حقیقت نوع انسان حکم سلطان ذمین را دارد اینها آنچه که در دوی زمین موجود نیشود نماید علیع و منقاد قوانین و احکام انسان باشد و در واقع اگر نوع انسان در مقابل حیوانات و مواد آنده کدارد شود او اینکه پس از مردک او را پی اعتانی نموده احترام بخواهد او نگذارند اورا تغیر شعرده مل اپاچت او او نموده اند و یز با زمان لبی و بلاع از رشته محبت و مهربانی که ناید عموم مردم اینجاست یکدیگر داشتند بمحض میکم و راشان مهمابد که چکوه این رشته محبت نمک است ان انتخاب یکه لائقا دارای فردی شده اند اما این اشخاص حکمه سابقا از دینها رفته اند متعدد بدانند که عباده اخراجی چون اشخاص حق و زنده کلبه دا آئی خود را از قبل عام و دولت وشوکت . عظم به پیشگذران مدبور هستند و هر اعتباری در نهض از آنها دارند اینها در از این موارد و هواید که اسلام دارند ناید آنها را احتراف سکر دامنه داشته بخوبی شهارند و ساده تری و سبله ای است که ایشانها معتقد اسازند لایهای هدایه و مارهانی که در حور احوال سار است مانها تهدیم ناید لاحر مصمم شد که تشریفاتی مشاه تشریفاتی که در فرون سلطنه معمول بود مردم بدارد و این حسکیم بنا بود

شرح دیل رایان نمود

سکی نیست که عام اعفاب در داده خودشان اهداه مری د اخراجی کاری نمکند مکر آنچه را که از اسلام خود دیده اند و اخراج ایمکنه ایشان به پیشگذران حوشی صریعی مدارید احلاقو که شهار را جالیعن میسوند همان احرامات را بشما حواهند کذاشت

رفار این مکیم سر مشق از رای هموطنانش گردید و میتوسته اورا بروی می نمودند و در حب رفشار های هموطنانش که در شالان هستند متفرق شده بودند معهده لات ساده اور حب بخوبی شمردن مردگان یز محدودا در تمام شالان مرسوم گردید و پس از آن دو هر آن سال لاینه طمع بروی این قانون را داشتند چنانکه هر خوشی زید هزار سب (حولک نو) هدفه سه سال در حانه متروی شد شخص اینکه لجه مادرش عردازی کند و ... این هدف عرب این خود را صرف تحصیل نمود و در حب خود را از ۱۰۰۰۰ عقلان آنهمت دد و این می کند که او خود را در تحصیلات خود داشت به عنان آنده آنچه را که در جوانی تحصیل کرده بود مراججه نمود و در واضح تحصیلات سابقا را ناید می دیگر اینکه شخص این کامل است در دهن حاضر کرد در قوانین همچو نا پذیر اسلام حق غایر رسمی بصر اداشت و در این

را که همکن این مدت این فواین را شد بیوشه می بود و تیز تصور می عود که شجه راه
نمک است صردم را محبو در اجرای فواین نمود و بعد از این جبالات و از این مقدمات
تبیجه حاصل میگرد هواوه دنباله او را کرده انجام مهداد و سی داشت که از کش
تاریخی اینجه را که عقلای سلف پیش نهاد حویش میداشتند تا آنکه بدون حظر بخصوص
خود باطل شود اطلاع و آگاهی باشد

مدین رشته تحصیل دسته بیکری که افاده طامه در آن ملحوظ بود منضم ساخت از این
قرار حکمه با متقد زیستگی می نمود و با مثل اهالی چن منابع شش گانه را که باشد
عامه سردم دارا باشند تحصیل میگرد فیلسوفان قدیمی صابع شش گانه را
پشاور کردن خود تعایم می نمودند و پرسشان این بود که بمحاسن عمومی از رشته داشت عخصوص
خود ادای تکبیف بعابتند چنان آنکه یک نفر که ماقبل لقب فیلسوف و حکیم وغیره میباشد تصور
می گرددند که این شخص دارای علوم معمول و ممتاز روحانی است بلکه اورا یک چنان
شخصی میدانستند که همراهی و اقدام در پیشرفت علوم عینی میتماید از قبیل علم موذیک و
تشريعات مذهبی و علم حساب و علم بوتک و سایع حینکی و طرز راه انداحت در شکه و عمر اه ها
بواسطه اسباب کار و سایر علوم و اعمال متابعه حلا حله اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه
با اینجه که فلاسه سلف حضور حسنه فیلسوفان روحانی و منوی از قبیل (لانتو تو) و (وی آزا)
و سایر فیلسوفان نهاد این اسم اها و ادا دکر میکنیم (حونک تو) در پیش گرفت (لانتو تو)
معتقد بر عقل اول بود وهمه چیزرا از آن میدانست (حونک تو) و حلالی او خود عقیده
نمداشت و از آن طرق واپسی که عقلای سایعه افرار کرده میگذاشت نموده بودند تیزه مذهبی
است براج میشمود و حال آنکه (لانتو تو) صقل اول و دلیل مطلق معتقد بود این گونه منقولات
را همچو معتر پیدا نمی

مدت عزاداری (حونک تو) رای مادرش سر امد ایساهاي حرای خود را از آن برآورده
روی فو مادوش نهاد و ایساها بیکه متعصی فصل بود در برگرد چون وارد محل حویش کشته
ما آلت مخصوصی از آلات موسیقی داشت که نام داشت مشمول نواختن ساز شد ولی حرمه امامات
غم الکبر والخلان اندو هنالک از آن شیوه غیشید در عرصه اینکه بر حسب رسومات مملکتی بدیدن
سلطان و وزرا بروند تا آنکه بشغل های بر رک دولق متعصر و سر افراد از شود مشغول تحصیل
و گفت آثار وابجه قدریه ناریخی گشت اشها به که بواسطه علم و کمالش یافته بود او را محبو بالقوه

از رکان ورق سایی تلاش کنست نمود چه شخص ایکه پندتی در حصول مسائل سیاسیه و مدنیه از او مکررند در صدد ملاقات او برمی آمدند همیشه سیاست را بسیار بود که مطابق سؤالاتیکه می شاید جواب دهد یکی از حکام تلاش کنست حین ما موی نزد دی فرستاد آیکه دستور العمل از رای وقار و سلوک نامردم کنگرد (کنسپرس) پس از اینکه خوب سخنان ویرا استهان نمود اینطور جواب داد در سور تیک آغلی شها و سردمای را که حکوم بحکم او بباشند نبی شناسم چه طوری توام پندتی دهم که مقدمه حال طرفین مشد ولی اگر میحو است هداد که سلاطین پیش بر حسب مقتضیات زمان چه کار حکمرانه اند باشان میل و حرستی حواهش او را بخلی میاوردم چه در این صورت آنچه را میدانیم باوی اموحتم علیهدا حواست آنچه را که شها گفته ام ناقی حودار روی واقع اطهار ناشد طاهر آحوالی را که داده است بتحصیل سلطان رسانیده در این حواله اند را (کنسپرس) بدین سلطان مزبور وقه مشغول حرج و تهدیل فواین و احلاقی ان ظیه گشت پس از اشکه احرای مقاصد حود را نمود هنوز شد بمقصد الراس حویش معاودت نماید ولی اصرار او زیاد نمودند که سرهان بعله عاد حکیم در جواب گفت — و هنکه بدینجا امدم بـ) ایـهـ حود عمل کردم که از انجـاـ هـرـمـ بـ) بـ) اـعـ حـودـ عملـ هـبـیـاـمـ چـهـ شـایـدـ پـسـ اـذـ رـغـقـ سـایـرـ نـوـاحـیـ هـرـ حدـقـ کـنـمـ حـکـیـمـ دـالـشـمـ درـ اـیـ مـسـاـورـتـ هـمـجـوـاـسـتـ اـطـ نـمـودـ کـهـ اوـ رـایـ دـائـشـ اـحـلـاقـ وـ اـدـاـبـ مـلـ مـخـافـهـ نـمـدـ نـحـصـاـ سـرـ کـرـدـ تـاـرـ روـیـ تـحـقـیـقـ درـ کـلـ مـطـالـبـ رـاـ نـمـودـ چـهـ حـبـلـ کـمـ آـهـاقـ مـیـ اـهـدـ کـهـ رـایـتـ سـایـرـ بـ) بـ) اـعـ وـ دـرـوـعـ اـمـبـیـتـ کـمـهـ نـمـدـ حـلـاصـ (کـنسـپـرسـ) درـ اـنـوقـتـ کـمـنـمـ اـسـ بـ) بـ) اـسـ وـ هـنـشـ سـالـکـیـ وـ سـبـدـ بـ) بـ) دـکـارـشـ مـذـامـ اـفـرـتـ کـرـدـ وـ هـنـدـبـ اـحـلـاقـ سـلاـطـینـ وـ حـکـامـ وـ سـرـانـ تـلـاـکـ بـ) بـ) دـوـامـهـ اوـ اـوـرـهـ وـ اـشـتـهـارـ بـ) بـ) دـاشـتـهـ کـدـامـ اـزـ اـمـاـ دـوـ بـ) بـ) دـیـرـدـ بـ) بـ) دـیـکـ حـدـمـ بـ) بـ) دـیـدـ دـدـ دـوـ دـارـ اـوـ اـنـ حـکـیـمـ دـاـسـتـاـنـسـنـدـ کـهـ درـ حـکـومـ نـشـنـ (کـ) اـشـحـمـیـ بـ) بـ) دـیدـ شـدـ کـهـ عـلـمـ مـوـسـیـ رـاـ بـ) بـ) دـوـدـهـ کـلـ وـ سـنـدـ مـصـوـصـاـ مـقـامـاتـ وـ الـخـانـ قـدـ مـارـاـ بـ) بـ) حـوـیـ مـهـدـانـ پـسـ اـذـ رـایـ تـحـقـیـقـ وـ اـطـمـیـتـنـ دـلـاشـ عـربـ اـنـ اـمـانـ حـکـمـدـهـ وـ حـودـ رـاـ اـرـ حـلـهـ شـاـکـرـ دـانـ مـوـسـیـ فـرـارـ دـادـ اـیـ شـحـصـ عـلـمـ مـوـسـیـ رـاـ بـ) بـ) تـرـیـنـ بـ) بـ) کـنـدـ وـ بـ) بـ) تـکـمـلـ مـرـاتـ اـسـانـیـ مـیـ اـفـرـاـدـ حـلـاصـهـ اـیـکـهـ اـذـعـامـ وـ عـلـمـ آـنـ چـنـانـکـهـ شـایـدـ وـ مـایـدـهـ حـکـیـمـ دـالـشـمـنـدـ صحـبـتـ نـمـودـ هـنـکـامـ نـوـاحـقـ درـ حـرـکـاتـ مـصـراـ (کـنسـپـرسـ) کـلـ دـقـتـ رـاـ مـیـ نـمـودـ

پادشاه حوالش متوجه آن آلت کشته بود که پس از اتفاق مقاتلات باز خیالات انجکیم هصروری آن خاطه بود که کویا هنوز آن صدراوا میشنود پس از درس معلم موسیقی که (بیانک) تام داشت و (کنسپرس) اظهار داشت وای امرور کافی است آنچه را که نعلیم سکرده ام خوب بیاموزید چند دوری مکنست سپاهیک درس پیش را مذاکره نمود و بعد همان درس را در حضور سایر تلامذه از (کنسپرس) سؤال نمود و از سرعت انتقال و فراتر او جملی خوشحال و منعوف نگشت حالانه در همان محل ملحس باو گفت شما باید درس دیگری بکبرید (کنسپرس) حواس داد از شناخت مسند عیم چند روزی سرتیپ نماید تا آنکه جمال کوینده مقاماتی را که درس گرفته ام بیندازیم سپاهیک مول کرد و گفت پنج روز دیگر بشنا مطلب پنجم چونکه این وعده پسر آمد (کنسپرس) نزد اختاد حود حاضر شد و عبارات دلیل را ادا نمود حالا مثل این است که مقصود حود را در وسط ازی ملاحظه می نمایم پنج روز دیگر از شنا مهلت میخواهم هر کام پس از این خبر و رسانید مقصود حود نایبل نشدم بینها عدم فائمه اینکار در من معلوم حواهد سد و از این قرار دیگر حود را مشمول علم موسیقی مخواهم گرد ، معلم در نهایت حیرت حواس داد که نایبل حاصل این شنا را فول میکنم در صورتیکه از اطهارات شاگرد حود میتواند بود چون رور بخشم پسر آمد (کنسپرس) مکانیکه از حواس بیدار شد صورت نمود که حال او دیگر گون شده است همان روز راه پیش معلم حود رفته بیانات نایبل را بجود شاگرد شنا (کبو) آنچه را میخواست بیندازد امروز در حال حود را مثل کمی بی بهم که در خاطه مرآتی ایستاده و بطر آن بخمام اطراف و حواس احاطه نارد آنچه را که ناید از علم موسیقی همهم فهمیدم ما این تمامت و سر و حوصله مقصود گوینده مقاماتی را که بین درس دادید ملکت شدم مقصود او نایبل از حوب بر من واسع و مرعن گشته که کویا شخص اور ایلای العین مذاهده می نمایم همچو تصور می کنم که آن شخص قدموسطی دارد و صورتش قدری طویل است و ریث رحسارش ما بین سه بد و سیاه چشمهاش درس است و پر از ملائمت رفتارش نجیبانه است و آهنگ ندایش قدری درشت و هیکل او گواهی رفقوی و احترامات و عشق و محبت میدهد اگر علطف نکنم این شخص محروم (و بیانک) معروف میباشد ، معلم موسیقی از نایبل فرامست و در این شاگردش نایبل عظوظ و منعوف شد پس دو جلو او بسیجده افداد و عبارت نایبل را ادا نمود (شنا شخصی هستید عاقل و دانا

و بحاج بتعلیمات من یستم. این منم که باید شاگردی شهارا قبول کنم و از این تاریخ بعد حود را شاگرد و مرید نهادم) قصه مذکور شاید اسas خدمه کسانی شود که فد مارا بی بهره از علم و دانش میدانند ولی آن اشخاص کسانی هستند که عام و هر چیز را از عجایبات این دوره میدانند و از دری مثبت و کر گال و توبیت را نتوانند بخود میدانند خلاصه پس از اینکه حکیم الشامند علم موسیقی را فراگرفت بوطیح حود را جمع کرد و حبائلش را بیان شده که مایهی عمر حود را مصروف تریب زندگانی شخصی نماید پس از تأمل رسار مناجع و مصار امورات زندگانی را مقایسه نمود و خطر سبق زیادی که ناما آن و افران حود داشت نتوانست از بدختیهای نوع بشر اعماص کند پس مصمم شد که آنها را بر طور باشد بشکلیف حود و ادار نماید و طریقه هوی و پر هیز کاری ایاس شان دهد اند اتفاق شخصی و ححالات خانگی جلو تیری از اقدامات او نمود پس فضی مذاش مکرایش که عمر عنز بر حود را صرف فواید عالمه نایم اگر چه این مسئله جملی اینها دخت و محاطه از جمی او شده بود هر وقت اقوام و دوستانش با اصرار میکردند که قول امیازات و شفونات کند در حواب میگفت شها عیث ذخت زخت هیکله هرگز مرا از حبائل حود باز نخواهد داشت چه من دلید اسدت تمام افراد یافر را وفا داشم و برآ که تمام آنها افراد یک نوعند (یعنی آدم اعضا یک دیگرند) و مثل این است که همه ار یک جانواره بند و من نماید معلم و من فی تمام آنها ناش پس فقط آنها مدادن بصحت و بینه میگرد لیک حود را یک نوع مدرسي قرار داده بود که در محضرش هر کمی حاضر میشد و کسی نمود که از روی میل و رعیت از او کس علم و دانش نماید پس پیر و براؤ صبح و شریعت فقر و غنی اشکری و کشوری تمام نخوزه افاقت و افاقت او حاضر میشدند و هر کدام دستور العملی برای ذندگی و معان و معاشرت حود بگرفت طولی نکشد که حبیت اشناز حکیم داشمند از حد و دخطه (لو) در کنیت سلطانی و حکم ولایات برای مشاهده حالات و استیاء مقاالت او شیوه و آشته شدند مخصوصاً باشته (تی) اول کمی بود که ب شخص او ارادت پیدا کرد پس یکی از رجال حود را نزد او فرستاده وی را نزد حود دعوت نمود چنانکه یکی از سلطانی که (دنی) نام داش افلاطون را به پیش حود دعوت کرد نه لقص علاج طه این که بجهه امورات سلطنتی کس داش و تکلیف نماید تا که بستر ناچاگ طه آن بود که ب شخص این حصار ما همچو شخص عاقلی همراه بیاید و اورا بساد من حود یا بر قدره باشد المقصه

(کنسپوس) نزد سلطان (آسی) رفته چند نفر از شاگردانش با او همراه شدند چون که از آن ملک بارج شد حیی او حوانش با او همراه شدند و چنین اطهار داشتند که بقصد سان کسب علم و دانش می‌بادد از مصاحبه آنها آنها نبود و آنها را با خود همراه نمودند زیرا هیچ دانست که اگر هصد دیگری در دل و جبال دیگری در سر داشته باشد عاقر بحکم رارها خواهد بود و لحسای دیگری خواهد رفت که مسیوس اول حری را که بهجهه تعلیم تلامده همان آورد سعی بود که عیسوی بحواله‌یون گفت

« شیاه‌ها جنم از پدر و مادر برادر و خواهر و برادر و می‌بودند تا آنکه نام همراه شوید ، حلاصه چون محدود نباشد (آسی) رسیدند پیشواف و آمیاعش صدایی موحشی شنیدند چون علیهم شدند شخصی را دیدند که مشغول حان کهند بود خوب که ملاحظه کردن دند آن شخص پای در حقیقی بی‌نیاز و خداوند در دست گرفته مسؤول حمه کردن خود می‌بایست شاگردان شخص حدکور را از خود کردن خود مانع شدند که مسیوس چون او عرباب پایین آمد تردیک آن بدخت رفته حمه پائس و بدینجی او را سؤال نمود آن شخص که از همانی حکم داشتمند جبلی متاثر شد در جواب گفت

در عموان حوالی عسی حرم تخصیل مدادشتم پس او آنکه چیزهایی را که مقتضی ان سی بود فرا گرفتم و اصلی نتاج تخصیل میل مسافرت نمودم از حاده پدر بیرون آمده آسلم عالم عالم را که ما بین چهار دریا می‌باید سر نمودم بد از چند سال بوطن خود مراجعت کرم در اینجا وی گرفتم پس او چندی پدر و مادرم بدینختنه هوت کردند و حدمق که هالی حقوق اینها ناشد نا انوه از دستم بر نیا می‌باید و این مسئله اولی سبب حزن و اندوه من گشت چون افسد اسلام افسر خودم چالم بر اس بود که بواسطه حلطه و مسافرت با هر قبیل مردم احلاقو و هادات اینها را بdest بیا ورم و تصویر گردم پس از گفت این مطالعی تو ایم رایی بیسدا کم حدائقه هی نوع خود کنم و بقصد خود نابل توم در وقتی مراجعت از رایی راههایی خود و سارس خود را کافی تصور می‌نمودم چون رمان عرادی دسر آمد خود را هم باشاد (آسی) نمودم ای نادشاه که همین او قلن مسقول لهو و این بود اهداء و می سدهی نیگذا دند لخاطر حزنهای و کلات مرا نمی بینندند و ای مسئله دوم سر عایا و موضوع کمال و بریافی من گشت

در آن او هفت چند هر دوست در وطن داشم و خندق دوست دیگر در عالم عالم مخالف همکه

پساحت گرده بودم پیدا کردم همچو تصور می‌نمود طریق عهد و وفا را آبست بس از
دست نداده اند پس بدین آنها بر قلم و حال آنها را مکای دیگر گون یافتم بجای اظهار دوستی
جز کلمات سرد و لی اعلانی و نهادت چیزی نمی‌بدم و این مسئله بیم سبب عصمه و
بریشانی من شد

لز مه ملا تو اینکه پسری داشتم بجای ایشکه ماهه آنلی خاطر من و مرهم زجهاي من گردد
از من دوری کرده بر حلاف بیل و در صای من بیاخت و ونگردی اختیار نموده هر کجا
می‌بود می‌گوید من پدر و مادر ندارم هر دو آنها در رود حاده صرق شده اند ش کنسته
 تمام این بد بحقیقا و مصالح متنوع و اقسام مختلفه بند بطر من بیامد ه کمال درد و الم ما
می‌بود کفم می‌بلم این بود که در ذرمه غلای محسوب شوم و می‌خواستم سارین وا مثل حوت
 کم کمال می‌گردیم که ماین رتبه و مقام رسیده ام و بر هوای هنر لسلط پیدا کرده ام و حال
 اینکه نکالیم که تمام مردم بر حسب معمول محترم می‌سازند من بمحترم نداشم چرا که اولا
 فرزند حوف بیودم زیرا از پدر و مادرم دست کمپدم مخصوصا در زمانی که می‌توانستم
 نامها خدمت نکم و تایباً اینکه وطن پرس حوف نبودم چه حدائق را که باید بوطن اهل
 وطن بود نکم نکرم پدر حوف نبودم چه از بریت پسر حود عملت کرم و چیزهایی را
 که باید همه کس بداند ما و سایر خشم این جملات موحت ایشان این شد که من از روی
 حود متصر و بیزار شوم و چشم از جملات حوفیش پرسش پس بدین خلط ناین نقطه آمده
 تا اینکه وقتی بحات حود را مقطوع سازم

کنیوس نا کمال رفت و شفعت را و جواب داد هر چند که خطاهای شما بروز کار است
 ولی از همه خطاهای بزرگتر این است که پاس و نا ایندی پیدا نمودی تمام خطاهای شما را
 مینمود خرابی و اصلاح نمود مگر خطای احیر را شخص شما قدمهای اوی را که در ذرمه
 زندگانی بر داشته اند مکی خطای بوده است راهی را که راه عقل تصور نمودید راه ملالات
 بوده پیش از اینکه انسان از ذرمه غلای محسوب شود باید حود را مثل سایر مردمان بخواهد
 چه اسان و قرق عاقل محسوب مینمود که نکالیم را که خطاهات بجهة افراد پیش فراز داده باش نکالیم
 عمل کابد دوست داشت و خدمت نموده ما شخاصی که ولی احتمت تو همینند ملکه ماهه و پایه
 رفلی و عمر تو شده اند بزرگترین نکالیم دوهم رس مسامی بوده چون از این نکته عملت
 گزنه ابد دوچار ایں بدهیت ها و مصالح شده اید حال تصور نهایتی که و من از دست دقتی قدری

حرفت بیدا کنند و مصدق خبر نداشند اگر فرون متولیه استناط عوده نکار نزد و مادره خوب این مطلب را در عقل جولان دهند که در هیچ وقت و هیچ حال آنطلب از ذهن شما بپرسید نزد تازما ممکن است نایاب باشند اگر باشند و نایابند را خود را مدد خواهند چه نمک است طرفه العیو عمر والدوه زیاد او بسرت و حوشحالی مبدل شود و از مشهای بد بخوبی بثابت حوشحالی و نیک بخوبی برسد پس حرفت گرفته بزد خود من احص نمایند و مثل اینکه از امر وزقدار حبات وزندگانی را ملتفت شده باشند دقیقاً از عمر خود را بطلات گذرا می‌ندیدند پس میتوانند که در ذممه عقلاً محظوظ شوند) صد حکم داشتند رو بکار می‌سکنند ناو همراه بودند عوده عباوت ذهل را ادا نمود (آنچه را که این شخص بد بحسب فعل کرد از برای شاهها درس حون میباشد پس در این مات ناید جملی تأمل و نه کرنا نمایند) حلاصه بعد از اینها این مجلس سوار عراوه شدند شروع بحرک عود در این پس جند نظر از اشخاص جوان که ناوه همراه بودند و متذکر انسانی حکم نشده بودند بمحصور او آمدند من مصی طلبیدند حکمه بروند در جند قدم دهندگر جند نظر دیگر بیرس حصی حواله‌ند چون می‌زدند رسیدند سفرده نهراز همراهان وی بجهت حد می‌بودند بوالدی عود و پاس حقوق آها را او معاور ف نمودند بودند مطالب مدآور می‌بروانند که قوایوس ویه و مایه عقاده‌ند افسوس چیزها بخوبی می‌شود و چنین است احتمال که می‌باید قوایین ناید هرگز رشته اهتماد و اهتماق را نایمودند که بسیخته نخواهد کرد و ظلم و تریا که مردم را ندما من بوط می‌کند بهم نخواهد زد و همینه به پیشیمان اطاعت و پیروی خواهد داشت ولی گونا مقدرات الهی بر این حاری امده است و تمها قوایین که سیوس برای یعنی این ترتیب کار بدب و هر زمانی افتخاری دارد (کنهسیوس) چون بزد پادشاه (نی) رسید مأکل احترام بذریعته نمود ولی ساهر افهانند آمترصد و حلصر نشد که ارا او کس علم و اطلاعی نماید جنانکه بکمال تمام حکیم داشتند در بوجاهه فرمائی نمایی بود بدور ایسکه ارا او در حضور امورات دولتی و ملای موقای نمود چه آن پادشاه تصور می‌نمود همینقدر که سحس حکیم مذکور را مورد اطاف نرگاهه خوبی‌سازه ادای تکاهم نموده است جنانکه حواسن بی از شعر عای تماک خود را با چشید ولی گهیوس از قبول آن امتیاع نمود لاحاظ ایکه حد معنی نکرده بود که سراوار آن من حب مانند پس از چندی فرمائی فرمایند وی را تکاپه بپیوی آن کرده باز حکیم داشتند اما از قول فرمود تلامده از حل استاد خود متوجه شده به عرضی از اهای عرض کله ذهل بجهه ارت کردند

ای اسما دنیا را نمی‌گزد از اینجا و اصرارش ایستاده بود و داشتاد حواس دارد که شیوه‌ی علمت نیستند
چه به فرمای هر مای (تی) را می‌شناسند و نه مقصود مرد پنهان‌بند و میکنم که برای
منفعت و خضر منع مخصوصی نداشته است پس تلامذه سر بر و آمد احترم دیگر جوانی
نمی‌دانند هر آن او از آنکه شورس و اعده‌اش در سلطنت (چو) هویدا کن (کنک والک)
پس تو جگنتر خود را بولپهی سویش اخواب عود مولی نگبند که در گذشت سلطان جوان
چون از عهد سلطنت بر نیامد حاضر نمودند و یکی از رادرهای ارشد شد اورا بقتل رسیده
لها وی می‌شدت این خودشند شد که کنک سیدن شوامت شا پرچمی که داشت بدید
خانواده (چو) برود و در ایالت (امی) بسر ببرد در این او از عدد شاگردان او پسدری
زیاد شد که سلطان از حاکمی سلطانی مغول چیل بورگی اورای پذیرانی آنها بجهت حکم
دانشمند می‌باشد خودش که همچو خوب نموده ام که از اطراف و حواس بدمدن شها
آمده اند و از شها بند و این بیک و طلبند پس از رای شها معرفی لازم است که مواید در آن عالم
کنی را که از شها دندن چیکنید پذیرانی گندید روزی از روزه‌ی سلطان و حکم باهم صحبت می‌
نمودند در آن حین رسولی از طرف امی که در دیوانخانه باد شاه (چو) داشت در رهی و
نهضت اخبار کلی نجده روی حاضر نمود ملاود معراض داشت ساعت آغاز آسمان آمده بیک
او تلاارهای سلطنتی (چو) را کلی سورا نموده تمام اهل شهر از دید بد آن مات و میهوت
شدندند جو رسول مخصوص نکرد که تالا کدام یک ارسلانی (چو) بواسطه ساعده آتش
گرفته تهدتا سلطان از همایوں سؤال نکرد که کدام یک از دودمان (چو) همکن اس بینایی
لای خادمه آسمانی سده ماشد بیاسوف در حواب کفت مشکی بیست که این خادمه داتلاز خصوص
(لی والک) و امع شده اس سلطان دلبل این مطلب را سؤال نمود همایوں حراب داد که
چون سلطانی و مرکل روحی دنبان ند فاری حرکات ما شایسته هستند در حلقه‌ی رهای
وزیرستان بواسطه احتراماتی جا و حوف از سوی خزانه تو لشدار حباب های آها سخی
برای آنند آنند فسادهای آسمانی زود فایر تلاشی مانند کردند سایه همکن و دوازه
قیچیعه ایسان و لمحات می‌ماید و چو (لی والک) که هشت تهد و هفتاد و هشت سال بیل از
میلاد خلوس بخت سلطنت نمود پادشاهی و دشرو و اغلب قواین عامله (ون والک) را
می‌سخی نمود اول کی ود که دایسی المیس ذر دمک و مرسی بربر آناب شد و اوله امیراطوری
بود که عمارت و میرهای منتهیه عالی بنا نموده و محارقات را لزانهای همیشی آراسته گرد

و کلاسک هایش را اسیهای « عراق زود تفکر بشه بود و هاجمه اول کی بود که در دروار
و سرای دولتی جله و جلال وزیرت و حمالی که ماهه' حملت و اعمال سلطانی متقد ندیده بود
قریارداد لهذا در مکان که مشخص شده بود برای برباد' تئن تشریفات محترم‌ها با اتفاقهار او
 ساعته آسمانی در آن مکان سقوط نموده خواست قایقران بهمراه که چنین سلطان لایق این
املازه احترامات و این قربانیها نیست و همچین آسان خواست سلطانی را که ماهل بمقابل و پیروی
(لی وانک) بودند متذکر کنند تا پر امون این جالات کردند پس از اینکه فلسفه ای فتوحات
را نمود سلطان در این باب جوانی مداد داد و زرتشته بکری محبت هودوپس اذاینکه فلسفه را الجزء
مرخصی داد بحسبانه فرستاد تا تحقیق واقعه را تحقیق نمایند پس از مراجعت محقق شد که
احتراف در تالار (لی وانک) واقع شده بود و آنچه را که فلسفه شناس پیش نموده عنین
واقعه بود سلطان پس از شدین این مطلب در فکر فرو رفت و بعد با شخصی که در اطراف
وی حضور داشتند چنین گفت: « نهیت کوئید من از داشتن این کنج شاهکان و نعمت را بکان
بھی وجود (خونک تو) که بزرگترین اشخاص تمام عالم است این شخص نه تنها انسان
متعارف است بلکه علاوه بر این جلوی کامل العقل و مقدس حقیق صاف سیری است که هر
چه در من چه واقع شود از رای او مثل این است که رأی العین دیده ناشد پس بکی از نزدیک
ملک (لو) پدرش قبل از مردن سفاوی کردند بود که شاگردی و سربدهی (خونک تو)
را قبول نمایند ساپر بجهت پدر دو سلطان شاگردان و مریدان این حکیم مسلک نموده بود
و چون این پسر دامت معلمتش ماهل است که مسافری پیلی نجف علیک نماید برای اینکه
عمارات و املاک امتحارا ملاحظه نماید از سلطان (تو) و سلطان (لو) در این باب اجازه
خواست سلطان (لو) در حواب او چنین نوشت

« رای اینکه او فعل خود همراهی و مساعدت بیها و معلمته از حجه راحت دو این مسافرت
نموده باشم بکی از صاحبیه بصیام را نزد شها فرستادم تا اینکه محکوم حکم و سرجع خدمات شها
ماشد و دیگر بکی رکاسکه های سودم را که دواس است از برای صواری شها فرستادم
بسلامت روید خلاصه نزدیک زانه مانعه قیامی سه از برکاسکه شده همراهی صاحبینه
(لو) حرکت نمودند پس از اینکه بپای حت کمال رسمیت ملاعنه ما بین ایشان و
(چاک خونک) فیلیه و موسیه دار تساق افتاد او خواست حضرات را در خانه
خودش مطلع بدهد رلاحه (خونک تو) را پدر مادر دولتی بدو بکی از وزرای

قدیمی معرفی نکوئ شخوص وزیر کاملاً از او پذیرانی گشود و از طریقہ مدھب و زنپی
تجلیمش اختبار د استعلام کود (حونک تو) در حواب چنین گفت
« طریق من طریق است که عالم مردم می بید پیروی آد نمایند و ان عبارت سب
از طریق و آنین (پالو) و (شون) اما تریق تعلیم من بسیار سهل اس از آن
قوار که ن رفشار قدس اس سق فرا و داده نصیح میکنم که کش مقصد را فرائت کنند
ومابل هست که موق و تأمل در صاف مسطوره در آن گفت یخایند » این است حقیقت
شرح طریق و آنین این فیاسوف چیزی به بیان و جز و میبد وزیر از (حونک آسو) سوال
نمود که از چه راه نمکی است نحصل عقل کود و گفت راهی می نار بدهید که نمکی العمل
و سهل الحصول ناشد فیاسوف حواب داد که شها از من مصلح عمدۀ سؤال گردید این
مطلوب دیل را که من حالا بشنا همکویم حوب بخط بخواهد شاید که عیوب حود را در
این چهار مطلب بیامند

ولاد بهر اداره که سبب باشد او را هیئت کنند لنجه را که منظر جبل سبب و محکم اس
اغل سهل الامید است شخص مشکر محبه حود را بتر و بالآخر از همه بهداد و اصور
نمکنند حکم غر جهه دان و پس شمرده او هیچ حیثیت داشت و همراهی بر حلاف این
شخص مشکر را از هر جهه دان و پس شمرده او هیچ حیثیت داشت و همراهی مدارد
السان شوح و حوش منرب از هر جهه موافق و همراه است اس امید حکم دارای هم
چیز ناشد ولی او مغمون از رو شن حوابش اس اگر مردم غور در همانی این کتاب
نمایند و پس از فهمیدن مطور یکه باید و شاید پیروی داشته باشند نمکی است حکم این
فصایع ایش را بینها در حجه عمل برسانند بی از اهانتی در در دروسوم (ایروانک گوئک)
از میران (حونک آسو) پرسید که گیس اس فیاسوف گشتازگی وارد
شده است و از احوالات او چین و چنان میکوئند « بیرهان حین حواب که »

در ای عصر هیچکس را نمیتوان با او همایی و سنجش کود ؟ آله او همچو در حجه عمل را
میرساند دو چشم او مثل ده سمه نور میباشد فامه او شن یالم و هفت سب اس
برزو هایی دی مه بل و در او اندکی حیبه او بخوب از عن لهوی سوک نیست دنایت
پیواری هفلا و دانسمندان بسیار کمایز قدیم دارد و سر او بدلند ؟ راشخاص اس
تن از حرجه از جهیت قال و چه از جهیت عتل گیس مطلب چهار سر با اه بخواهد

خوبیت شعرده بیط میکند و سی دارد که طریق مذهب فویم دا از دست بدده بطور نیکه در قرون آینده هم نیز مقبول و پسندیده خواهد بود ماین معنی سکه قوانین او را سر مشق قرار داده زفخار خواهند نمود چون سخن پذیرخوار بود (لبو و آنک خونکش) فلخ قلام او را نمود و گفت چگونه ممکن است که (خونک تو) در قرون آینده مقبول و پسندیده شود در جواب گفت اگر تعییات حسنة (بالا) و لاشون بر طرف شوند اگر قوانین عالله اول غافون گذاران مملکت ما فراموش شود و اگر تشریفات مذهبی خullet بشوند و بالاخره اگر اخلاق مردم نکلی فاسد شوند آنوقت فرالت نوشتجان (خونک تو) مخلط مردم میرساند که اجرای قوانین را نمایند و نیز باد آوری میکند که تعییات واعده قدریه که بعد بحال مردم هستند نگهداوی نموده از دست ندهند پس از اینکه (خونک تو) را مطلع شوند که (چالک خونک) از او نمیجند و بعد نموده اس سلطور ذپل را بیان نمود

این آذاره نمیخواهد از جرای من اعراق گوئی است و من هیچ لبافت او را هارم نقطه نمیخواستند بگویند که من بیک کمی موسیقی مهیا نمی‌باشم و دیگر موافق هستم که فضای در تشریفات مذهبی شود (خونک تو) چون که خود را بیایی نخن مملکت یافت میل کرد که اماکن عالیه و معابدیکه در آنها طایفه سلطان احداد خودشان را بهتر میساختند مثا هده نایاب رفت در عیبد دور (من قان) در آنها همه چیز را رسیدی نمود و میخواست که هنکام تشریفات مذهبی هم حاضر باشد نآنکه اعمالشان را با آنچه که درین الايام مسوله بوده مقایسه نماید از آن حله چیز هایی که اورا در این عیبد متوجه ساخت تصویر ہی از پادشاهان و امپراطوران قدیمی بود در روی دیوارهای اطراف عکس های چندی از پادشاهان مختلفه سکه دارانی سهیان حینه و اخلاقی و دیگر بودند اصب شده بود چون (خونک تو) این عکس ها را علوف و در هم یاف روشکرد شاگردانش که با تصویرات (کی) و (شو) در بیک قلعه کسدارده اند دو تصویر اولی مقرب در کاه خدا و محبوب القلوب مردم بودند و دو تصویر ثانی بر جلال مخصوص بروزدگار و متفه پنظر خامه شاگردانش در این هب ازو او دلبل خواستند چوای داد زرآ که اویها خدارا محظوظ شعرده اند و همچه خوب شیخی مردم شدند در سورتیکه دویی هب خدا را خبر شمرده و نداشته

میتوانستند مردم را اذیت و آزار بخوده اند (خونک نسوز) چون خواست نالار مخصوصی را که در آنها احترامات لازمه به (هوتی) را (بزرگ و دین دودمان) (جنو) می تماشند بینند اجازه ورود در انخیارا حاصل نمود در يك طرف این تلااد يك مجسمه طلا بشکل انسان دوی يك پایه ستون نصب بود و همچو بنظر می آمد که دهان این مجسمه از رشته سوزن دوخته شده بود ناماکه هیشه ساخته باشد و در پشت این مجسمه بخط درشت چینی پستان دلیل

سطور بود

هدیم الاطم صردم را کمال ملاحظه و احتیاط سخن میگفتند در این پاب از ایشان را بد تقلید نمود زیاد حرف نزدیک نمی رانند که در پر کوئی اغلب حروفهای نکفی کفته میشود مکارهای زیاد تهد و نحمل اکنید زیرا که شغل زیاد مایه غم و غصه و ونجه بی امدازه است خودرا آلوده و گرفتار نکنید مگر در مکارهای لازم و آنجهرا که تکلیف شها است زیاد در تحسیس راحق و حونی نمایند زیرا که این کوشش خود ماضی واقعی است خود داری اکنید هیشه از نحمل کری که ممکن است زود با دیر نهاده ایشان بخاید

غفلت اکنید از علاج نمودن دردی و لو بنتار خپلی کوچک باید زیرا در دیگر در علاج آن عبلت شد کمک بزرگ میشود و بیشال علاج ناپذیر خواهد شد اگر کوشش نکنید رای رفع کردن طلمهای کوچکی که در حق شها میگذرند علت ریب بخوبد میشود بعلم هم خودرا برای رفع صدمهات بزرگ صرف کنید

در حین صحبت و با در هنگام عمل متکر میشید اگر چه تنها مانید و حکمی سوا را نمیشد و حرف شها را لسود زیرا غقول شاهد افعال و اعمال هستند

اندیشه هدتها یهان هائده و خانه کرده باشد اسباب حریق میشود که ناموش کردن آن مشکل است ولیکن اکثربه کناره بودار شده باشد اسانی خاموش میشود چندین جویی کوچک که ماهم جم توود رو د خانه بزرگ میشود و چندیں تار که ماهم متصل شد طبابی میشود که پاره شکوه اهد شد مگر بازخست در حین جوانی که هنوز ریه هسته است بسانی کنده میشود و اسکن بکداوند بزرگ شود کنند آن محتاج به تبر خواهد بود گلایقی که او دهان حارج میشود همکن است هنل بیع بپر دو مثل آتش بسوز آند ولیکن هوش کامل و بدو رسانی در مقابل از سر اس و عیکناره ببرد یا بدو زائد و مانع ضرد آن است تصود اکنید که شخص قوی بجهه که خود را در مخاطرات میباشد از جان خود و ادر خطر نمیشود زیرا شخص قوی نمک است گرفتار

فودز از حود شود
و سن بالای دست بسیار است که
حکم مذدی و راه زنی را دارد که کی خبات و چسارت باستاد و ذوی حقوق حود کند
و همچنین در سلک مردانه فله است که که بد کوئی کند از اشخاصی که از روی عدالت حکمرانی
پیکنند پرورد سلطان ایستادی و مقاومت عجیب نگیرند مگر قبیکه نخبل زیاد از اندازه بزردم
لکن در صورتیکه پادشاه یکم قاعع کند در هکل هبل و رصانا و اطاعت پیکنند هیچ یك
از عوام و خواص هدوآ از پیش حود گاری نگردند و هصدی تشکیل مدادند آنچه را از پیش
دیدند پیروی نگردند و در تکمیلش کوشیدند پس از برای هر کاری سر مسقی لازم اصرار
گاه مردم حشر با شخصی علم صنعتگر متی فاشته باشد مسلم است که از آنها کسب «صالیح» نموده
بسیارین خواهد اموخت ده سان من باست اس توأم حرف نزیم با رفع شبهه نگرده مشکلی
را حل گم نمود هم سؤالی ندارم علوم من هر چند کهی است ولی حقایقت را میرساند هر
چند هقام من عالی است حکمی غبتواند من آزار نمایند کی است از شها که بتوانند چین ادعایی
کنند خداوند عالم قوم و خویشی ما همچنین ندارد و ناهمه حلاقوں مالسویه رفتار می نمایند
هر اندازه رودها و دریا پر باشند باز آب وارد آنها شده از حدثان نخواهند نیکند
عبدواتی را که خواهد بدل لایق اندیشه و تفسیر شها امس

(حوتفه تسو) این عمارات را بصدای ملند خواهد بسیار خطوط کست و همراهان حود چنین
که مت خاص بجهت از این عمارات مهموم میسود از تمام خواهرات عالم قبیعی تو می بینم و مطلع شما
هر گز دارای اینگویه صفات باشد دور از هکل و عقل خواهد بود من سی دارم بجز حود
را از این میثاث نرم حوب اس سایری هم همین طور گنند

(حوتفه تسو) میحوائیت اطلاع از مرسومات قدیم این پایی نخست حاصل نماید و میسل
داشت از آنها که مساعداً عمل مبنی مودت مطلع بسود و برآی العین به بند تاچه اندازه اعمال
از مان از مرسومات قدیم دور افتاده و معاوت کرده هدا وارد شد تا لاریکه در آنها
دو دمل (چنو) اجداد شان را محترم شمرده عذرخواه تشریفات میباشند مستحبان
و میرایداران این اماکن محترم از او دعوت نمودند که در آوار برداش در روی سندی
عیتز میکنند برای ولادی هم شان او معین شده بود مشینه (حوتفه تسو) ما آنها سؤال و حواب
زیادی نگردد علم و اطلاع کامل او از احوال و احادیث قدیم و عقل و هوش او دو سؤال
و حواب باه تسبیح آنها شد حلامه ای فیلسوف مشغول ناموی حق علم هوزیک نزد هزاران